

II Księga Machabejska

Глава 12

1. Як сповнилися ці завіти Лусій відійшов до царя, а юдеї пішли до праці на землі. 2. А ті воєводи, що на місці, Тимотей і Аполлоній син Геннея, ще й Єроним і Димофон, до них же Никанор Кипріярх, не давали їм добре стояти і мирно вестися. 3. А йоппійці вчинили таку безбожність. Вони попросили тих юдеїв, що з ними жили, ввійти до приготовлених ними човнів з жінками і дітьми наче з ними не було ніякої ворожнечі, 4. згідно з спільним рішенням міста, і вони прийняли, що бажають бути мирними, і ніякої підозри не мали. Відвізши їх, що були не менше двісті, ті скинули в глибіню. 5. Юда ж довідавшись про той злочин, що стався з співвітчизниками, сповістивши мужам, що при ньому, 6. і прикликавши справедливого суддю Бога, прийшовши проти ганебних вбивців братів, вночі запалив пристань і спалив човни, а тих, що туди втекли, вибив. 7. А як околиця була замкнена, він відійшов, наче знову приходячи щоб викоринити і все Йоппійське громадянство. 8. І довідавшись, що ті, що в Ямнеї, так само хочуть повестися з тими юдеями, що (там) живуть, 9. і вночі напавши на ямнітів запалив пристань з баштою так, що сяйво огня появилось до Єрусалиму, що було двісті сорок стадій. 10. А звідти пішовши дев'ять стадій, як вони ішли до Тимотея, на нього напали арави, не менше п'яти тисяч а вершників п'ятьсот. 11. Як була сильна битва і як через поміч, що від Бога, успіх мали ті, що при Юді, побиті номади просили в Юди дати їм правицю, зобов'язавшись і дати стада і в іншому їм помагати. 12. А Юда сприйнявши, що поправді вони в багатьох корисні, поступився, щоб зробити з ними мир. І взявши правиці вони відійшли до шатер. 13. А він напав і на якесь місто огорожене сильними ровами і мурами, і замешкане змішаними народами, а ім'я Каспін. 14. Вони ж всередині надіючись на силу стін і на відкладену поживу, невиховано поводитися з тими, що з Юдою, проклинаючи і ще хулячи і говорячи те, що не належиться. 15. А ті, що з Юдою, прикликавши великого Сильного світу, що без баранів (машина) і воєнних машин в часах Ісуса знищив Єрихон, по звірячому напали на мур. 16. А захопивши місто з божої волі, вчинили невимовні вугублення так, що в поблиському ставку, що мав широту двох стадій, він здавався повним крові, що стекла. 17. Відійшовши звідти на сімсот п'ятдесят стадій, вони прийшли до Хараки до юдеїв прозваних Тувіянами. 18. І в місцях не схопили Тимотея, що без успіху тоді відійшов з місць, оставивши в одному місці і дуже сильну залогу. 19. А Доситей і Сосіпатр воєводи при Макавею, пішовши, побили тих, що були залишені Тимотеєм в твердині, більше тисячі чоловік. 20. Маккавей, розділивши своє військо на групи, поставив їх над групами, і кинувся проти Тимотея, що мав при собі сто двадцять тисяч піших, а дві тисячі п'ятьсот вершників. 21. А довідавшись про прихід Юди, Тимотей наперед послав жінок і дітей і інше майно до названого Карнія, бо був тяжким до здобуття і місце мало тяжкий доступ через вузькість всіх місць. 22. А як з'явилася перша часть

Юди і як найшов жах і страх на ворогів, що від появи того, що все бачить, який надійшов на них, вони кинулися в розтіч, кожний кудись несений так, що часто (були) перешкоджені своїми і поколені вістрями мечів. **23.** А Юда чинив ревне переслідування забиваючи поганців, і вигубив до тридцять тисяч мужів. **24.** А сам Тимотей попавши тим, що при Доситею і Сосипатру, з великою вмілістю благов, щоб його оставили живим, томущо він мав багатьох кривних, які були братами, і ці будуть зневажені. **25.** А повіривши його великому запевненню відставити цих непошкодженими, вони його відпустили задля спасіння братів. **26.** Вийшовши ж до Карнія і Атергатея (Юда) забив двадцять п'ять тисяч душ. **27.** Після того, як він цих прогнав і вигубив, він пішов і до кріпкого міста Ефрона, в якому множество різних народів в ньому, а молоді силачі, стоячи перед мурами, сильно відбивалися, і всередині був великий склад воєнних машин і стріл. **28.** А прикликавши Сильного, що з кріпостью нищить силу ворогів, вони захопили місто під владу, а всередині забили яких двадцять п'ять тисяч. **29.** Відійшовши ж звідти, вони кинулися на місто Скитів, що віддалене шістьсот стадій від Єрусалиму. **30.** Як ті юдеї, що там були, засвідчили яке добре наставлення і лагідну поставу в часах нещастя мали до них громадяни Скита, **31.** вони подякувавши і заохотивши і на далі бути добре розположеними до народу, прийшли до Єрусалиму як наставав празник тижнів. **32.** А після згаданої п'ятдесятниці кинулися проти Горгія, вождя Ідумеї. **33.** А він вийшов з трьома тисячами піших а чотириста вершників. **34.** Як провели бій, трапилося, що впали деякі з юдеїв. **35.** Якийсь Доситей з тих, що від Вакинора, чоловік вершник і силач, схопив Горгія і держачись за одіж держав його сильно, і як він бажав проклятого взяти живим, хтось з тракійських вершників надійшов на нього і відняв рамено, і Горгій втік до Маріси. **36.** А як ті, що при Ездрії довго билися і були змучені, Юда, прикликавши Господа, щоб Він показався помічником і воєводою битви, **37.** зачавши батьківським голосом з піснями крик, несподівано накинувшись на тих, що з Горгієм, привів їх до втечі. **38.** Юда, взявши військо, прийшов до міста Одоллам. Як прийшов сьомий день, за звичаєм очистившись, там провели суботу. **39.** А наступного (дня) прийшли ті, що з Юдою, так як за звичаєм був час, забрати тіла впавших і покласти з родиною до батьківських гробниць. **40.** Вони знайшли в кожного помершого під плащем святощі ямнейських ідолів, що закон юдеям забороняє. А всім явним стало, що ці впали через цю причину. **41.** Всі, отже, поблагословивши праведного суддю Господа, що сховане явним чинить, **42.** повернулися до молитви, бажаючи, щоб вчинений гріх вповні був відпущений. А Юда сильно напоминав множество держати себе безгрішними, бути тими, що бачать очима те, що сталося через гріх тих, що впали. **43.** І зробивши в групі збір на дві тисячі драхм срібла післав до Єрусалиму, щоб дуже гарно принести жертву за гріхи і належне чинити, думаючи про воскресіння. **44.** Бо він вважав, що коли не воскреснуть, ті, що впали, марним і дурним є молитися за мертвих. **45.** Ще дивлячись на прегарну благодать, що відложена для тих, що з честю уснули, це

праведна і побожна думка. Тому він чинив надолуження за померших, щоб вони очистилися від гріха.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса